

Rijksinstituut voor Natuurbeheer heeft een potentiële vegetatiekaart van Nederland in bewerking en daarbij zal ongetwijfeld aandacht geschonken worden aan de begroeiing van houtwallen. De heer Otten vraagt wat in vroegere tijden de bedoeling is geweest van het aanleggen van houtwallen. Aangenomen wordt dat het resten zijn van de agrarische cultuur stammend uit het Neolithicum. Ook dienden zij voor afbakening van eigendommen, als wel voor heiningen voor vee. Als zodanig kennen we ook stenen wallen. Daar worden dan wel militaire waarden aan toegekend.

De heer Smeets, rijksarchivaris alhier, voegt er nog aan toe dat in vroeger tijden de dorpsgemeenschap verdeeld was in privé eigendom en gemeenschappelijk eigendom, tesamen door houtwallen tot een besloten gehucht afgebakend; enkele „valders” gaven toegang tot de daarbuiten gelegen velden.

Als afscheiding treft men ook nog wel eens wallen aan van opgestapelde zoden.

De heer Otten merkt op dat in de omgeving van Aken nog grote houtwallen voorkomen die volgens zeggen nog uit de Romeinse tijd stammen.

Mevrouw Minis toont een onderkaak van 'n hertachtig dier, afkomstig uit Reuver; de typische donkerbruine kleur doet de veronderstelling rijzen dat dit stuk mogelijk uit het praetiglien afkomstig zou kunnen zijn; nochtans zijn uit de bekende klei van Reuver haast uitsluitend plantaardige overblijfselen bekend, hetgeen een nadere determinatie van het stuk en een juiste lokalisering van de vindplaats wel rechtvaardigt. De heren drs. Meyer en Felder zullen zich hiermee belasten.

De heer Essers toont een boomstronk met bosmierengangen afkomstig uit een mierennest. Duidelijk zichtbaar zijn ook de cocons van het zakkevertje (*Clytra quadripunctata*) welk kevertje in symbiose leeft met de bosmier.

OVER MILIEU GESPROKEN

VERPAKKINGEN EN AFVALSTOFFEN *)

De produkten die u koopt worden steeds meer verpakt in materiaal, dat meteen na gebruik weggegooid wordt: „gratis” glas, plastik flessen en dozen, plastik margarinekuipjes, plastik zakken, geplastificeerd karton voor melk en ... wijn. Verder zijn er nog de zogenaamde „wegwerp”-artikelen, zoals plastik bekertjes, borden, bestek en andere disposables.

Het weggooien van dit materiaal is niet alleen een verspilling, maar het is ook een aanslag op het milieu, want noch glas, noch plastik wordt in de natuur verteerd. Ook de verbrandingsoven is geen afdoende oplossing: glas verbrandt niet en bij veel soorten plastik komen schadelijke gassen vrij, terwijl de resten onverteerbaar zijn.

Bestrijdt vervuiling en verspilling door artikelen te kopen met zo weinig mogelijk verpakkingsmateriaal. Bovendien betaalt u wel degelijk voor al die „gratis” verpakkingen en voorbereidingen. Hier volgen enkele cijfertjes. U betaalt:

f 3,71 per liter vruchtenyoghurt teveel, indien gekocht in 7 eenspersoonsbakjes i.p.v. in statie-fles.

f 0,31 per liter extra voor snijbonen in statiegeldloos glas (vergeleken met blik).

f 0,28 gemiddeld per ons extra voor voorgepakte vleeswaren en gesneden kaas.

f 0,22 gemiddeld extra voor voorverpakt en gesneden brood.

f 0,03 extra voor een blikje bier, vergeleken met een flesje, waar bovendien anderhalf maal zoveel inzit.

f 0,01 per halve liter extra voor melk in kartons (vergeleken met flessen).

f 0,25 per plastik vuilniszak om al dat nodeloze afval nog eens in te pakken!!

Tenslotte produceren wij per persoon, per jaar 360 kg. vast afval en 118 kg. papier, waarvan slechts 46 kg. terecht komt bij de oudpapier handelaar.

*) Werkgroep Smeerpip van de Vrije Universiteit, Amsterdam.